

Зміст

Зоряна Живка (ілюстрації Юлії Пилипчатіної)	
Про Художницю, Мишку та різдвяну книжку	3
Ірина Лазуткіна (ілюстрації Ростислава Попського)	
Сніг іде вгору!	11
Юля Смаль (ілюстрації Інни Рудої)	
У гості до Лапландії	23
Галина Вдовиченко (ілюстрації Наталки Гайди)	
Муха-несплюхá	31
Галина Малик (ілюстрації Альони Ткач)	
Зимова казка про равлинця Аді та Оленку	41
Оксана Лущевська (ілюстрації Інни Рудої)	
Різдвяна фея	55
Ольга Атаманчук, Богдан Мельничук (ілюстрації Арсена Джанікяна)	
Скриня з паролем	61
Іван Андрусяк (ілюстрації Марти Кошулінської)	
Хурделик	73

Зірка Шевченко (ілюстрації Любові Малигіної)	
Загадка сови з Діжонського собору	87
Олександра Орлова (ілюстрації Катерини Сад)	
Святвечір у Чугайстра	99
Аліна Штефан (ілюстрації Іви Михайліян)	
Часожер	109
Юлія Лящинська (ілюстрації Грасі Олійко)	
Помічники під прикриттям	119
Богдана Матіаш (ілюстрації Юлії Пилипчатіної)	
Білий вовк із білого міста	139
Дзвінка Матіаш (ілюстрації Катерини Сад)	
Домініка і зимова Ластівка	153
Нatalка Малетич (ілюстрація Іви Михайліян)	
Пошта святого Миколая	161
Надійка Гербіш (ілюстрації Юлії Пилипчатіної)	
Дім для Паддінгтона	167

Зоряна Живка

Про Художницю, Мишку та різдвяну книжку

В одному місті жила собі Художниця. Чим тільки вона не малювала: олівцями й пастелями, вугликом і крейдою, олійними, акварельними, акриловими й темперними фарбами, тушшю і навіть мишкою на комп'ютері. А ще вона вміла ткати гобелени, ліпити з пластиліну та глини, робити витинанки й писанки-шкрябанки, вишивати хрестиком, гладдю та ще й бісером. Отакою майстринею була та Художниця. Але найбільше у світі вона любила малювати ілюстрації до дитячих книжок.

Якось зателефонував до Художниці пан Редактор зі знаного видавництва та й мовив:

— Шановна пані Художнице, чи не хотіли б ви проілюструвати нашу нову книжку? То чудові казки для малят — до них потрібні веселі та барвисті малюнки!

— Звісно, хотіла б! — радо мовила Художниця. — Чекаю на рукопис!

І ось за кілька хвилин рукопис майбутньої книжки опинився в електронній скриньці Художниці.

Вона зручно вмостилася в кріслі й заходилася читати. То була не просто збірка казок для малечі — то був рукопис справжньої

різдвяної книжки. А варто сказати, що з усіх свят майстриня найбільше любила саме Різдво. Вона двічі перечитала всі казки й радісно подумала: «Які гарні твори! Як цікаво буде малювати їхніх героїв!» Дівчина роздрукувала рукопис і зі стосиком аркушів одразу вишила до своєї майстерні.

Дістала папір, пензлики та фарби, ще й купу олівців... але натхнення не йшло. Бо як, скажіть, малювати різдвяну книжку, коли щойно розпочався вересень, ледь-ледь золотіє листя на клені, пахнуть хризантемами й сіється дрібний дощик, а першого снігу чекати ще так довго?

Задумалася Художниця, задивилася на багрянолисту грушку за вікном і яблуню, гілки якої згиналися від рясних червонобоких яблук: «Хоч би одна ялинка десь вигулькнула! Та звідки ж їй серед саду взялася...»

— Аж тут чує — щось шарудить.

Озирається — сидить на столі Мишка, до олівців принюхується.

— Знову малюєш книжку? — запитала Мишка, пробігшись туди-сюди по сторінках рукопису. Чи пак — друкопису.

— Саме так, — кивнула Художниця. Вона зовсім не боялася мишей, ба більше, одна комп'ютерна мишка навіть допомагала їй працювати. — Про Різдво.

— Про Різдво? Оце так! Я теж дуже люблю Різдво — тоді так смачно пахне в хаті узваром, кутею та пирогами! — радісно вигукнула Мишка. І раптом попросила: — А намалюй мене, будь ласка, я так хочу потрапити в різдвяну історію!

— Потрапити в різдвяну історію? — здивовано перепитала Художниця. — Оце так...

Мишка зітхнула, тяжко-тяжко, гірко-гірко, й заходилася пояснювати:

— Ми, миші, скрізь живемо і все бачимо. Але ніхто нас не любить. Ми й у вертепі були, і маленького Ісуса у яслах бачили... Але коли малюють чи ставлять шопку, хіба хто згадає про малих сірих мишок? Всі зображають осла й вола, овечок і верблюдів, а про нас,

мишок, забувають. Навіть на сторінки Євангелія ми не потрапили. Горобці — й ті залетіли до однієї з притч Спасителя, а ми геть забуті й зневажені...

І Мишка заплакала.

— Хіба ж тільки миші не потрапили на сторінки Євангелія? Ваші вороги, коти й киці, теж позбавлені такої честі, — спробувала втішити сіреньку Художниця.